

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 3. Quid sit à dæmone inessum esse?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

*tur, quando eiulantes, & gementes voce hu-
mana & potestate diuina flagella & verbera
sentientes venturum iudicium confitentur.*

§. III.

Quid sit, à damone infectum esse?

Vt autem homo à damone infectus di-
catur, necesse est quidem, sed non sufficit,
vt in eo insit tanquam motor illius, sed in-
super requiritur, vt in eum habeat quandã
potestatem. Neutrum sine altero sufficit.
Acceptit in Iob potestatem satan, vti in
S. Antonium, in S. Franciscum Xauerium
verberandũ, non tamen isti obsessi dicun-
tur, quia in illis non fuit Satan. In mul-
tis rebus est Satan, qui & post acceptam
buccellam in Iudam introiuit, non tamen
tunc obsessus est Iudas, quia non habuit in
eum agendi potestatem. Dicitur igitur in
eum intrasse, quia Christi vendendi sug-
gessit consilium; teste Didymo. Quod ex
Ioanne constat sic accipiendum, ait enim:
*Cum diabolus iam misisset in cor, vt traderet
eum Iudas. vbi insinuatur, aliquando, idem
esse introire & mittere in cor.* Pertinet er-
go ad infectionem etiam potestas mouendi
ac scruendi in possessum; quam sanè pote-
statem, dum exerit, non rarò monstra ex

Iob. 1.

Ioan. 13a
27.

Dydimus
l. 3. de spi-
rit. S. Ios
an. 13. 2.

E e 4 homi-

- hominibus quodammodo facit, & sæpe numero mirificè eos deformat; sæpe sensum vfu priuat, mutos, surdos, insanos, phreneticos reddit. Hac de caussa *mulier Chananea clamauit: Miserere mei, Domine, fili David: filia mea malè à demonio vexatur.* Quo verbo passim vtuntur Euangelistæ. Estque atrox vexatio belluæ istius. Quosdam cæcos, quosdam mutos, quosdam surdos efficit. Hinc legimus: *Oblatus est ei demonium habens, cæcus, & mutus, & curauit eum ita, vt loqueretur, & videret.* Alio loco surdum & mutum sanauit, cui spiritus iste vtrumque sensum ligauerat. Quod si quis vult audire vexationem grauiorè, audiat patrem genibus prouolutum ante Christum & orantem: *Domine, miserere filio meo, quia lunaticus est, & malè patitur: nam sæpe cadit in ignem, & crebrò in aquam.* Ac ne quis morbum, non spiritum id fecisse putaret; sequitur: *Et increpauit illum IESVS, & exijt ab eo demonium, & curatus est puer ex illa hora.* An non prodigium fuit, in ignem & aquam præcipitari, nec occidi? Adhuc sæuiorem describit Lucas. *Et cùm egressus esset Christus, ad terram, occurrit illi vir quidam, qui habebat demoniũ iam*

Matth. 15.
22.

Marc. 1.

34. & 5. 15

18.

Luc. 6. 18.

Math. 12.

22.

Marc. 9.

25.

Math. 17.

14.

S. Chryf.

hom. 28.

Luc. 8. 27.

iam temporibus multis, & vestimento non induebatur, neq; in domo manebat, sed in monumentis, &c. Multis enim temporibus, arripiebat illum, & vinciebatur catenis, & compedibus custoditus, & ruptis vinculis agebatur à demonio in deserta. Matthæus eandem historiam perstringens ait: *ocurrerunt ei duo* **Matth. 8,**
habentes demonia, de monumentis exeuntes, **286**
seui nimis, ita ut nemo posset transire per viam illam. Lucas vnum tantum describit, nobiliorem, ut D. Augustinus putat, aut certe sæuiorem, ut vult D. Chrysostomus & alij. Extendit sese autem frequenter hac diaboli potestas vsque ad morbos, vsq; ad cruciatus maximos, vsque ad mortem. Prius illud itidem scriptura indicat: *Et ecce mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis, annis decem & octo, & erat inclinata, nec omnino poterat sursum aspicere.* Hanc autem infirmitatem à Christo expulsam, à dæmone procuratam fuisse, ipse Christus archisynagogo respondens docuit his verbis: *Hypocryte, unusquisque vestrum sabbato, non soluit bouem suum, aut asinum à præsepio, & ducit adquare? Hanc autem filiam Abrahæ, quam alligauit satanas, ecce decem & octo annis non oportuit solui a vinculo isto, die sabbati?*

S. August.
lib. 2. de
consensu
Euange-
listar.
c. 24.

Luc. 13.
11.

Ee 5 bati?

bati? Eo vsque hominem malus hic hospes denormat, vt ex eo testudinem faciat, aut etiam serpentem, qui per terram reptat, morbisque & doloribus impleat.

§. IV.

Exempla eorum, quos insidens diabolus in monstra deformauit.

Testantur id etiam diuersorum Sanctorum historiae, è quibus legimus, quosdam spumasse, quosdam ignito vultu, virentibus oculis, rictu terribili, iam luporum instar vlulasse, iam more leonũ astantes rugitu terruisse, & nullam non vocem edidisse bestiarum. De S. Bernardo testatur Wilhelmus Abbas, eum à tyrannica diaboli vexatione, liberasse mulierem quandam, cuius faciem Proteus iste vsq; adeò fœdã, deformem, horribilemq; intuentium oculis obiecerit, vt non pro homine, sed pro deterrimo monstro haberetur. Qualem vultum, quales oculos, quàm luridum colorem putemus fuisse filia illius principis parente oriundã, quam viginti sex annorum grauissimo morbo à dæmone afflictam torture suo liberauit Theodorus Archimandrita? Qualem laruam exhibuit cacodæmon, in filia Gordiani Imperato-

Wilhelm.
Abbas
lib. 2. c. 3.

Georg.
Presbyt.
in eius
vita apud
Sur. to. 2.

Metaphr.
8. Febr.

is,